Giriş

- Modern bilgisayar sistemlerinin çalışmasında hafıza merkezi role sahiptir.
- Hafıza, her birisi kendi adresine sahip olan çok sayıda byte alanına sahiptir.
- CPU, program counter (PC) değerine göre hafızadan bir komutu fetch
 eder
- Hafızadan alınan komutlar, bir veya birden fazla parametre için hafıza erişimi (operand) gerektirebilirler.
- Komutun çalıştırılmasından sonra elde edilen sonuç hafızaya tekrar yazılabilir.

Giriş

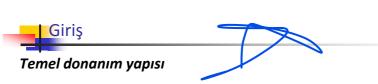
Temel donanım yapısı

- Main memory ve general purpose register'lar, CPU tarafından adreslenen genel amaçlı kayıt alanlarıdır.
- Makine komutlarında hafıza adresini parametre (operand) olarak alan komutlar vardır, ancak disk adresini alan komutlar yoktur.
- CPU'nun ihtiyaç duyduğu veri veya komut hafızada değilse, öncelikle hafızaya alınmalıdır.
- CPU içerisindeki **register'lara genellikle bir cycle ile erişilebilmektedir.**
- Hafızaya erişim bus üzerinden yapılır ve register'a göre oldukça uzun süre gerektirir.
- Hafıza ile CPU arasına çok daha hızlı ve CPU'ya yakın bir saklama alanı oluşturulur (cache).

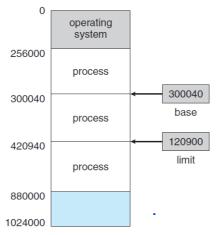

Temel donanım yapısı

- Diğer kullanıcı process'lerin bir process'e ayrılan alana erişiminin engellenmesi gereklidir.
- Çok kullanıcılı sistemlerde bir kullanıcı process'ine başka kullanıcının erişiminin de engellenmesi gereklidir.
- Bu tür koruma işleri donanımsal düzeyde yapılır. İşletim sistemi düzeyinde yapıldığında performans düşer.
- Her process kendisine ait ayrı bir hafıza alanına sahiptir.
- Böylelikle, process'ler birbirinden ayrılmış olur ve birden fazla process eşzamanlı çalıştırılabilir.

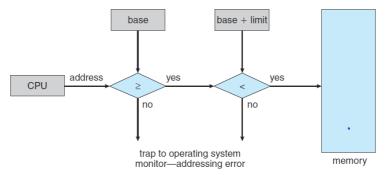
 Bir process için ayrılan alanın başlangıç adresi (base register) ve boyutu (limit register) belirlenmelidir.

Temel donanım yapısı

- Hafıza alanının korunması donanımla gerçekleştirilebilir.
- Kullanıcı modunda istek yapılan her hafıza adresinin base ile base+limit aralığında olduğu kontrol edilir.

İstenen adres process için ayrılan alanın dışında ise hata üretilir.

Giriş

Adres binding

- Bir program disk üzerinde binary dosya olarak bulunur.
- Bir programın çalıştırılabilmesi için hafızaya alınması gereklidir.
- Bir process disk üzerinden hafızaya alınmak için kuyruğa alınır (input queue).
- Bir process hafızaya yerleştikten sonra komutları çalıştırır veya hafızadaki veri üzerinde işlem yapar.
- Process'in çalışması tamamlandığında kullandığı hafıza alanı boşaltılır.
- Kullanıcı programı çalışmadan önce ve çalışması süresince farklı aşamalardan ve/veya durumlardan geçer.

Adres binding

- Kaynak programda adres genellikle semboliktir (count).
- Compiler bu adresleri yeniden yerleştirilebilir (relocatable) adreslere dönüştürür (Örn.: program başlangıcından itibaren 14.byte).
- Linkage editör veya loader, bu adresleri mutlak (absolute) adreslere dönüştürür (Örn.: 74014).

Giriş

Adres binding

- Komutların veya verilerin hafıza adreslerine bağlanması (binding) farklı şekillerde olabilir:
 - Compile time: Compile aşamasında kodun hafızada yerleşeceği yer bilinirse mutlak code (absolute code) oluşturulabilir. Yerleşeceği hafıza alanı değişirse yeniden compile edilmesi gereklidir. (MS-DOS işletim sistemi .com programlarını bu şekilde çalıştırır.)
 - Load time: Compile aşamasında programın yerleşeceği yer bilinmiyorsa, derleyici yeniden yerleştirilebilir (relocatable code) kod oluşturur.
 - Execution time: Eğer program çalışması sırasında bir segment'ten başka bir segment'e geçerse, adres binding run-time'da yapılır.

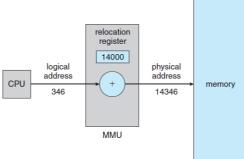
Mantıksal ve fiziksel adres alanı

- CPU tarafından oluşturulan adres mantıksal adres (logical address) olarak adlandırılır.
- Hafıza biriminin gördüğü adres fiziksel adres (physical address) olarak adlandırılır.
- Compile-time veya load-time adres binding işlemleri mantıksal veya fiziksel adres üretir.
- Execution-time adress binding ise sanal adrestir (virtual address)
 (page number + offset).
- Run-time'da sanal adresin fiziksel adrese dönüştürülmesi donanım bileşeni (memory-management-unit, MMU) tarafından yapılır.
- Base-register fiziksel adrese dönüştürme için kullanılan donanım bileşenidir.

Mantıksal ve fiziksel adres alanı

Base-register (relocation register) değeri, CPU'nun hesapladığı adrese eklenir.

- Kullanıcı programı hiçbir zaman fiziksel adresi bilmez.
- Mantiksal adres [0, 0+max] aralığında, fiziksel adres [R, R+max] aralığındadır.

Dynamic loading

- Bir programın tamamı hafızaya yüklenmez gerektikçe modül (blok) halinde yüklenir (dynamic loading).
- Önce main program hafızaya yüklenir ve çalıştırılır.
- Bir program parçası (routine) çalışırken başka routin'i çağırdığında,
 hafızada yüklü değilse loader tarafından yüklenir.
- Çok büyük boyuttaki programların çalıştırılması için hafıza yönetimi açısından fayda sağlar.
- Sık kullanılmayan rutin'lerin (hata yordamları) hafızada sürekli bulunmasını engeller.

Dynamic linking ve paylaşılan kütüphaneler

- Dinamik bağlanan kütüphaneler sistem kütüphaneleridir (dil kütüphanesi) ve kullanıcı programına çalışırken bağlanır.
- Bazı işletim sistemleri statik bağlamayı destekler ve binary programa loader tarafından bağlanır.
- Her kütüphane için küçük bir kod parçası (stub) yükleneceği uygun hafıza alanını gösterir.
- Tüm programlar aynı kütüphaneyi kullanır.
- Kütüphanelerde yapılacak güncellemeler tüm kullanıcı programlarına kolaylıkla yansıtılır.

Konular

- Giriş
- Swapping
- Bitişik hafıza atama
- Segmentation
- Paging

Swapping

- Bir process çalışmak için hafızada olmak zorundadır.
- Bir process geçici olarak diske (backing store) aktarılabilir ve tekrar hafızaya alınabilir (swapping).
- Ready queue (hazır kuyruğu), CPU'da çalıştırılmak üzere bekleyen process'leri tutar.
- CPU scheduler bir process'i çalıştırmaya karar verdiğinde dispatcher'ı çağırır.
- Dispatcher, çalışacak process'in hazır kuyruğunda olup olmadığını kontrol eder ve kuyrukta ise çalıştırır.
- Kuyrukta değilse ve hafızada yeterli yer yoksa başka bir process'i hafızadan atar (swap out) ve istenen process'i yükler (swap in).

Swapping

- İki process'in yer değiştirmesi context-switch işlemini gerektirir ve uzun süre alır.
- 100 MB'lık bir process'in 50MB/sn hızındaki bir diske kaydedilmesi için
 2sn gerekir. İki process'in yer değiştirmesi 4sn süre alır.
- Process'lerin dinamik hafıza gereksinimleri için request_memory() ve
 release memory() sistem çağrıları kullanılır.
- Bir process'in swap out yapılabilmesi için tüm işlemlerini bitirmesi zorunludur.
- Bir process I/O kuyruğunda bekliyorsa veya başka bir işlem sonucunu bekliyorsa swap out yapılamaz.
- Modern işletim sistemleri hafıza eşik değerin altına düşmeden swapping yapmaz.

Swapping

Mobil sistemlerde swapping

- Mobil sistemler swapping işlemini desteklemez.
- Mobil cihazlar kalıcı saklama birimi olarak hard disk yerine flash bellek kullanır.
- Flash belleklerde yazma sayısı limiti vardır.
- Mobil cihazlarda, main memory ile flash bellek arasındaki throughput değeri düşüktür.
- Apple iOS işletim sistemi, uygulamalardan hafızayı boşaltmasını ister.
- Read-only veri sistemden atılır ve sonra flash bellekten tekrar yüklenir.
- Değişebilen veriler (stack) hafızadan atılmaz.
- Android işletim sistemi, yeterli hafıza alanı yoksa bir process'i sonlandırır ve durum bilgisini flash belleğe kaydeder.

- Giriş
- Swapping
- Bitişik hafıza atama
- Segmentation
- Paging

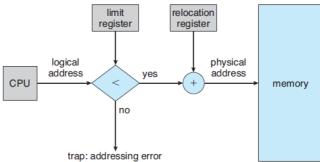
Bitişik hafıza atama

- Main memory hem işletim sitemini hem de kullanıcı programlarını yerleştirmek zorundadır.
- Bitişik hafıza atama yönteminde hafıza iki parçaya ayrılır:
 - İşletim sisteminin yerleştiği kısım
 - Kullanıcı process'lerinin yerleştiği kısım
- İşletim sistemi hafızanın başlangıcına veya sonuna yerleşebilir.
- Interrupt vector table düşük adrese veya yüksek adrese yerleştirilebilir.
- İşletim sistemi ile interrupt vector tablosu genellikle aynı tarafa yerleştirilir.
- Bitişik hafıza atama yönteminde bir process için ayrılan alan tek bölümden oluşur ve sonraki process için ayrılan yere kadar devam edebilir.

Hafıza alanı koruma

- Bir process'in sahip olmadığı hafıza alanına erişimini engellemek gerekir.
- Sistemde relocation register ve limit register ile her process'e kendisine ait hafıza alanı ayrılabilir.
- CPU tarafından istenen her adresin [base, base + limit] arasında olup olmadığı kontrol edilir.

Bitişik hafıza atama

Hafiza alanı atama

- Bir process'e hafıza alanı atama işletim sistemine göre farklı şekillerde yapılabilir.
- Hafıza çok sayıda sabit boyutta küçük parçaya ayrılabilir (fixed-sized partitions) ve her parça bir process'i içerebilir (multiple partition).
- Multiprogramming sistemlerde eşzamanlı çalışan program sayısı partition sayısına bağlıdır.
- Bir partition boşaldığında, hazır kuyruğunda bekleyen bir process seçilerek partition atanır.
- IBM OS/360 işletim sistemi kullanmıştır günümüzde kullanılmamaktadır.
- Değişken parçalı (variable-partition) yönteminde işletim sistemi hafızanın boş ve dolu olan parçalarını bir tabloda tutar.
- Bu yöntemde, her process'e farklı boyutta parça ayrılabilir.

Hafıza alanı atama

- Bir process sisteme girdiğinde ihtiyaç duyacağı kadar hafıza alanı ayrılabilirse hafızaya yüklenir ve CPU'yu beklemeye başlar.
- Bir process sonlandığında ise ayrılan hafıza alanı serbest bırakılır.
- Herhangi bir anda, işletim sisteminde kullanılabilir hafıza blokları listesi ile process'lerin giriş kuyruğu kümeleri vardır.
- Kuyruğun başındaki process için kullanılabilir yeterli alan yoksa beklenir veya kuyruktaki process'ler taranarak boş alana uygun olan varsa seçilir.
- Hafızaki boş alanların birleştirilmesi, process'e uygun alanın oluşturulması, serbest bırakılan alanların birleştirilmesi işlemleri dynamic storage allocation problem olarak adlandırılır.

Hafıza alanı atama

- Dynamic storage allocation problemi için 3 farklı çözüm kullanılabilir:
 - First fit: Yeterli boyuttaki ilk boş alan atanır ve listede kalan kısım aranmaz.
 - Best fit: Yeterli boyutta alanların en küçüğü seçilir. Tüm liste aranır.
 - Worst fit: Yeterli boyuttaki alanların en büyüğü seçilir. Tüm liste aranır.
- Simülasyonlarda, alan atama süresinin first fit ile, hafıza alanı kullanma verimliliğinin best fit ile daha iyi olduğu görülmüştür.
- First fit yöntemi best fit ve worst fit'e göre daha kısa sürede atama gerçekleştirmektedir.

Bitişik hafıza atama

Fragmentation

- Process'ler hafızaya yüklenirken ve atılırken hafıza alanları sürekli parçalanır (fragmentation).
- Bir process için yeterli alan olabilir, ancak bunlar küçük parçalar halinde dağılmış durumda olabilir.
- En kötü durumda her iki process arasında boş kısım olabilir.
- First fit ile yapılan istatistiksel analize göre, N tane kullanılmış blok için
 N/2 tane boş blok oluşur.
- Bu durumda hafızanın 1/3 kısmı kullanılamaz. Buna %50 kuralı (50percent rule) denir.
- Fragmentation çözümünde küçük bloklar yer değiştirilerek büyük blok elde edilir (fazla süre gerektirir).
- Segmentation ve paging yaklaşımları fragmentation çözümünde etkindir.

Konular

- Giriş
- Swapping
- Bitişik hafıza atama
- Segmentation
- Paging

Segmentation

- Segmentation yaklaşımda, her segment bir isme ve uzunluğa sahiptir.
- Bir mantıksal adres, segment adı ile offset (segment içerisindeki konumu) değerini belirler.

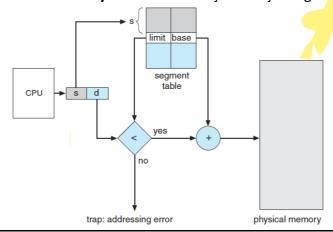
<segment number (ad), offset>

- Bir C derleyicisi aşağıdakiler için ayrı ayrı segment oluşturabilir:
 - Program kodu
 - Global değişkenler
 - Heap (nesneler yerleştirilir)
 - Stack (thread'ler kullanır, lokal değişkenler, call/return)
 - Standart C kütüphanesi
- Derleme sırasında derleyici segment atamalarını gerçekleştirir.

Segmentation

Segment adresleme donanımı

- Segment ve offset adresiyle iki boyutlu adresleme yapılır.
- Hafıza adresleri tek boyutludur ve dönüştürme işlemi gereklidir.

Segmentation Segment adresleme donanımı • Şekilde 5 segment vardır ve aşağıdaki gibi yerleştirilmiştir. stack subroutine segment 3 segment 0 limit base 0 1000 1400 1 400 6300 2 400 4300 3 1100 3200 4 1000 4700 segment 4 Sqrt main program seament segment table segment 2 4700 segment 2 logical address space 5700 segment 1 physical memory

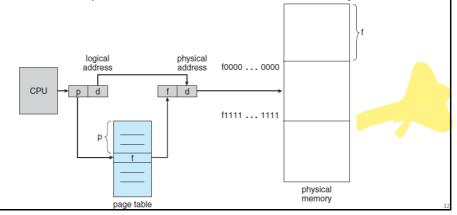

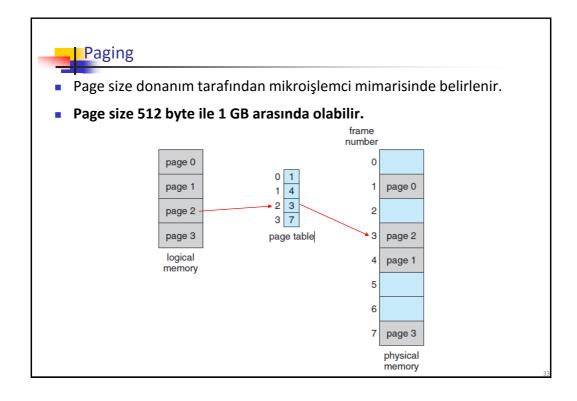
- Giriş
- Swapping
- Bitişik hafıza atama
- Segmentation
- Paging

- Segmentation ile bir process'e atanan fiziksel adres alanının bitişik olmamasına izin verilir.
- Paging ile segmentation'da olduğu gibi process'lere bitişik olmayan hafıza adresleri atanabilir.
- Paging yönteminde,
 - Fiziksel hafıza frame adı verilen küçük bloklara bölünür.
 - Mantıksal hafıza ise aynı boyutta page adı verilen bloklara bölünür.
- Bir process çalıştırılacağı zaman kaynak kodu diskten alınarak hafızadaki frame'lere yerleştirilir.
- Mantıksal adres alanı ile fiziksel adres alanı birbirinden ayrıştırılmış durumdadır.

Paging

- CPU tarafından oluşturulan her adres iki parçaya ayrılır: page number(p) ve page offset(d).
- Page number, page table içerisindeki indeks değeri için kullanılır.
- Page table, her sayfanın fiziksel hafızadaki base adresini içerir.

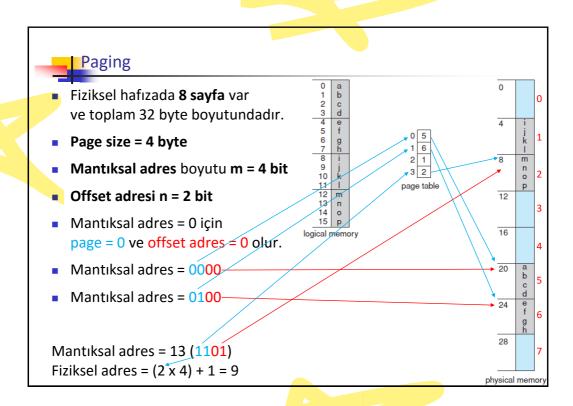

- Mantıksal adres boyutu 2^m, fiziksel adres (offset) boyutu 2ⁿ byte ise,
 sayfa numarası için soldaki m-n bit, offset değeri için sağdaki n bit alınır.
- Aşağıda örnek mantıksal adres görülmektedir.

• **p** page table içindeki **indeks**, **d** ise sayfadaki **displacement** değeridir.

Paging ile fragmentation oluşabilir.

Page size = 2048 byte

Process size = 72766 byte

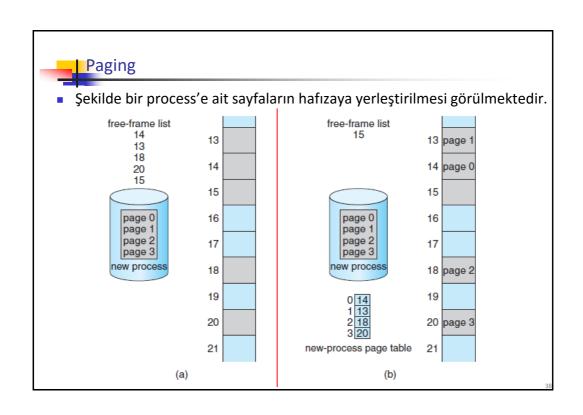
Gerekli alan = 35 sayfa + 1086 byte

1086 byte 36. sayfaya yerleştirilir.

Kullanılmayan alan 2048 – 1086 = **962 byte**

- 36. sayfada 962 byte boş alan kalır.
- En kötü durumda 1 byte kalır ve ayrı sayfaya yerleştirilir.
- Boş alan 2048 1 = 2047 byte olur.

- 32-bit CPU'da genellikle **32-bit ile page table adresi verilir.**
- 2³² adet fiziksel page frame bulunur.
- Bir frame boyutu 4 KB (2¹²) ise, Toplam adreslenebilir fiziksel hafıza = 2³² * 2¹² = 2⁴⁴ olur (16 TB).
- Bir process sisteme çalışmak için geldiğinde, gerekli sayfa sayısı belirlenir.
- Process'in her sayfası bir frame'e ihtiyaç duyar.
- Toplam n sayfa varsa, en az n tane frame boş olmalıdır.
- Her sayfa bir frame'e yerleştirilir ve frame numarası page table'a kaydedilir.
- Programcı process'in adresini tek ve bitişik olarak görür. Frame eşleştirmesini işletim sistemi yapar.

Translation look-aside buffer (TLB)

- Her işletim sistemi page table saklamak için kendine özgü yöntem kullanır.
- Bazı işletim sistemleri her process için ayrı page table kullanır.
- Her page table için pointer ayrı bir register'da tutulur.
- Her page table için bir grup register oluşturulur.
- Modern bilgisayarlarda page table çok büyüktür (Örn.: 1 milyon giriş).
- Bu durumda page table için register oluşturulması mantıklı değildir.
- Page table'ın hafızada tutulması halinde, her adres değişikliğinde hafıza erişimi gerekli olur (performans düşer).
- Mikroişlemcilerde, küçük boyutta ve hızlı donanımsal önbellek (translation look-aside buffer) ile bu problem çözülür.

Paging

Translation look-aside buffer (TLB)

- TLB içerisindeki her giriş satırı page number ile frame number değerlerini tutar.
- Bir mantıksal adres geldiğinde, page number tüm TLB içerisinde aranır (full associative).
- Page number değeri bulunursa, ilgili satırdaki frame number değeri alınarak hafızada ilgili sayfaya gidilir.
- TLB içerisinde bulunamayan page number için page table'a gidilir.
- Page table'dan alınan frame number ile page number değeri TLB'ye kaydedilir.
- TLB dolu ise replacement algoritması (least recently used, round robin, random) ile seçilen satır silinerek yerine yazılır.

